



Ερμαννος Χελικολτς

## ΧΡΟΝΙΚΑ

## Φιλολογικά

Ο Πιέρ Λοτί, ο γάλλος συγγραφέας και ακαδημαϊός, ήργισε νὰ δημοσιεύῃ τὰς ἑντυπώσεις του ἐκ τοῦ τελευταίου ἀνὰ τὴν Πετρίχων Αραβίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην ταξιδειῶν του. Τὸ νέον του ἔργον ἐπιγράφεται «Εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ», διακρίνεται δὲ διὰ τὴν ζωηρότητα τῶν περιγραφῶν τοῦ.

Ο «Κῆρυξ τῆς Νέας Υφόρκης» ἐδημοσίευσεν ἐν μεταφράσει τὸν Λούρδην, τὸ τελευταῖον μυθιστόρημα τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς δημοσίευσέως του πλήθος ἐπιστολῶν ἐστάλησαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν, διαμαρτυρούμενων ζωηρότατα διὰ τὴν ἀσέθειαν. Πολλοὶ τῶν ἐπιστολογράφων ἐκφράζονται περὶ τοῦ Ζολᾶ καὶ τοῦ ἔργου του ὑβριστικῶτα, η δὲ δημοσίευσις τῶν ἐπιστολῶν τῶν πυρηναγράφων σκάνδαλον.

Μεθ' ὅλην δὲ τὴν ἐπιφυλακτικότητα τοῦ συγγραφέως ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν ἰδίων θρησκευτικῶν ἴδεων, η Λούρδη ἐκτυπήθη ὑπὸ τῶν καθολικῶν φρανκιστικῶτα. Εἰς πλεῖστα περισσικὰ καὶ ἐφημερίδας, δημοσίευονται καθημερινῶς ἄρθρα σφοδρὰ κατὰ τοῦ Ζολᾶ καὶ τοῦ ἔργου του.

Εἰς τὴν Νέαν Επιθεώρησιν ἡ δεσποινὶς Παύλα Λομπρόζου, θυγάτηρ τοῦ διασήμου Ιταλοῦ ἐγκληματολόγου, δημοσίευεν ἀρθρὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Κοσμολογικαὶ ἴδεαι παρὰ τοὺς παιδίοις καὶ τοὺς ἄγριοις». Ἐν αὐτῷ ἴσχυρίζεται καὶ ἀποδεικνύει διὰ πολλῶν παραδειγμάτων, ὅτι ὁ ἄγριος καὶ ὁ πολιτισμένος ἔνθρωπος ἐν τῇ παιδικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ, ἀντιλαμβάνονται τὰ τοῦ κόσμου ὅμοια.

Τὸ πὸ τὸν τίτλον «Αμυγδαλα» ἡ κυρία E. M. Ἐδμονδς, ἡ γνωστὴ ποιήτρια καὶ συγγραφέας, ἔξεδωκε καὶ αὐτὴς ἐν κομψῷ τομοδίῳ διήγημα εἰληνῆς ὑποθέσεως. Εἶνε εἰδούλιον ἔξελιστόμενον ἐν γωριδίῳ παρὰ τὸν πρόσοδο τοῦ Παρνασσοῦ. Νεκρὸς Ἀγγελος φιλέλλην, ὑπὸ τὸ φευδώνυμον Gerard Lowe κρυπτόμενος, μεταβαίνει ἔκει, κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1825, ὅπως μῆση τὸν ἵερα εἰς τὰ σχέδια του Φαθιέρου καὶ στρατολογήσῃ τὸν νέον του γωριδίου. Ἄλλη η θυγάτηρ τοῦ ἵερος, ἡ μαυρομάτα Βιοήνη, τῷ ἐμπνέει ἔρωτα καὶ κάθηται ἐπὶ ἔξ οἰκολήρους ἑδομάδας ἔκει, ἐνῷ τὰ μεγάλα συμφέροντα τοῦ ἵερου σκοποῦ εἰς ὃν ἀψιερώθη, τὸν καλοῦσιν εἰς Ἀθήνας. Ἄλλα καὶ ἡ μαυρομάτα τοῦ Παρνασσοῦ δὲν μένει ἀπαθῆς πρὸς τὰς γάριτας τοῦ ἔνθρωπου τῆς Ἀλβισόνος, καὶ τῷ ἐκφράζει τὸν ἔρωτά της διὰ πρασίνων κλώνων ἀμυγδαλιάς, τοὺς ὅποιους ἀναρτᾷ καθ'

ἐκάστην παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῆς κλίνης του. «Ἐφθασεν ἡδη ἡ παραμονὴ τῆς ἀναγωρήσεως του, χωρὶς ἔτι νὰ ἐκφράσῃ τὸ πάθος του πρὸς τὴν ὥραν παπαδοπούλων. Κατ' ἔκεινην τὴν ἡμέραν ἡ νεαρὰ κόρη κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρός της, Φάλλει ἐνώπιον του τὸ θυρίον τοῦ Ῥήγα μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ τόσην γάριν. ὥστε ὁ νέος μαγεύεται καὶ καλεῖ ἀμέσως τὸν ἵερον παρὰ τοῦ ὅποιου ζητεῖ τὴν χειρὰ τῆς κόρης του. 'Ο ἵερεὺς κατ' ἀρχὰς ἀνθίσταται, διότι, δὲν ἔσται ἡμέρα ἐκεῖναι διὰ γάμους καὶ γαρές ἐνῷ ἡ πατρὶς ἐκινδύνευε. Σητεῖται ἡ γνώμη τῆς Εἰρήνης, ἡτοι δέχεται μὲν ὡς μνηστῆρα τὸν Ἀγγελον, ὅρκίζεται ὅμως, ὅτι ἐνόσω ἡ πατρὶς τῆς διατελεῖ δούλη, δὲν θὰ δειθῇ νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της στέφανον τοῦ γάμου. » «Ἔως τότε, λέγει, θὰ περιμένων μὲ ὑπομονὴν εἰς τὴν μονὴν τῆς Εὐαγγελίστρας καὶ θὰ προσεύχωμαι ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν σπλων τοῦ μνηστῆρός μου. » Ο Ἀγγελος δέχεται τὸν ὅρον, τελειώνει ὁ πόλεμος, καὶ κατὰ τὸ 1828, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Καποδιστρίου, νυμφεύεται τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας του. Τὸ διήγημα τῆς Κας Ἐνδρούδης κοσμούσι μαχευτικαὶ περιγραφαὶ ἐλληνικῶν τοπίων καὶ ἐλληνικῶν ἐθίμων καὶ ἡθῶν.

Προσεγγὼς τε λοιπὸν τὰ ποκαλιά περιήρια τοῦ ἐν Βιαρεζίῳ τῆς Ἰταλίας ἀνεγερθέντος ἀνδριάντος τοῦ Ἀγγελού ποιητοῦ Σέλλερου. Εἰς τὴν πολιχνην ταύτην ἐξειράσθη ὑπὸ τῶν κυμάτων τὸ σώμα τοῦ ἀτυχοῦς ποιητοῦ κατὰ τῷ 1822 καὶ ἔκει ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Λόρδου Βύρωνος, τοῦ ἐπιστηθίου του φίλου καὶ τοῦ Λάζη Χέντ. Ο ἀνδριάς εἶνε ἔργον τοῦ ιταλοῦ γλύπτου Λουκέζη.

## Ἐπιστημονικά

Τὸν ἵατρικὸν κόσμον ἀπασχολεῖ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ φαρμάκου τῆς φθίσεως, τῆς διφθερίτιδος, τοῦ τύφου καὶ τῆς γολέρας. Η θεραπεία γίνεται διὰ ὅρρου αἷματος, ὃν μὲν διὰ τὴν φθίσιν, ἵπου δὲ διὰ τὴν διφθερίτιδα, τὸν τύφον καὶ τὴν γολέραν. Τὰ γεννημένα τελευτικά πειράματα, ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν τῆς διφθερίτιδος προπάντων, παρέσχον λίγαν ἐνθαρρυντικὰ ἀποτέλεσματα. Τὴν δόξαν τῆς ἀνακαλύψεως συμμερίζονται δύο Ιατροί, ὁ γερμανὸς Βαΐριγκ καὶ ὁ γάλλος Ρού. Η προτεραιότης δύοις ἀνήκει εἰς τὸν Βαΐριγκ. Ο Ρού, ὁ ίδιος ἀνεκοινωνεῖν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Βουδαπέστης, προέβη εἰς πειράματα στηρίγματος ἐπὶ προηγουμένων ἐργασιῶν τοῦ γερμανοῦ συναδέλφου του, ἐτελειώποιησε δὲ τὴν ὑπὸ αὐτοῦ επινογθείσαν μέθοδον τῆς διὰ ὅρρου αἷματος θεραπείας.

Ἐν Ἰλιμενάσι τῆς Γερμανίας ὁ P. Γκρόσσες ἔζητησε προνόμιον διὰ νέου θερμομέτρου ἐπινοηθὲν ἐσγάτως ὑπὸ αὐτοῦ. Ο Γκρόσσες ἐπέκεφθη νάντικαταστήση τὸν σῆμερον ἐν γρήσεις ὑδραργύρον καὶ τὸ σίνόπνευμα διὰ τοῦ τολελαίου (*toluol*), ρευστοῦ μελανοῦ, εὐκόλως διὰ τοῦ διακρινομένου ἐντὸς τοῦ ὄντος σωλήνος τοῦ θερμομέτρου. Ἐκτὸς τούτου τὸ σημεῖον ὃπου τὸ ρευστὸν τοῦτο πήγνυται, ἀπέγει πολὺ τὸ σημεῖον ὃπου ἀνακράζεται. Τελευταῖον εἶνε εὐθηγότερον τοῦ ὑδραργύρου καὶ ὅλως ἀκίνδυνον διὰ τοὺς μεταχειρίζομένους κυττό εργάτας.

## Θεατρικά

Ο Κοκλέν, ὁ διάσημος γάλλος κωμικός, θὰ παριστάνῃ τοῦ λοιποῦ μετὰ τῆς Σάρρας Βερνάρδο, ἐν τῷ ὑπὸ αὐτῆς διευθυνμένῳ θεάτρῳ τῆς Ἀναγεννήσεως. Λέγεται ὅτι ἡ ἔνωσις κυττή τῶν δύο μοτικωτάτων καλλιτεγνῶν θὰ βλάψῃ μεγάλως τὸ «Γαλλικὸν θέατρον».

Τὸ νέον «Διεθνὲς Λυρικὸν Θέατρον» τῶν Μεδιολάνων ἤνοιξε τὰς πύλας του κατ' αὐτὰς διὰ τῆς «Μάρτυρος» μελοδράματος τοῦ Ἐλλήνος μουσουργοῦ Σπ. Σκυράρα. Κατὰ τὴν πανηγυρικήν αὐτήν παράστασιν, τὴν πλήρη ἐπιτυχίας, περὶ τῆς ὁποίας ὁ ιταλικὸς τύπος γέμει ἐγκωμιῶν, ἔψαλλεν ὁ ἐλλην ὑψίφωνος Αποστόλου.

Λέγεται διὰ τοῦ προσεγγοῦς γειμούνος δραματικὸς θίστας, τοῦ ὅποιου ἡ θιασάρχης δὲν θὰ εἴνει ήθοποίος, ἀλλὰ κεφαλαιούσιος, μέλιτων νὰ συνενωσῃ, προσλαμβάνων ἐπὶ μισθῷ, τους καλλίστους τοπικούς καθ'